

modellovslande lignende frister (Tyskland og til dels Norge), dels tager UNCITRAL-modelloven som nævnt ovenfor ikke stilling til, om fristens begyndelsesdag skal medregnes, og f.eks. er en 14-dages frist, hvor begyndelsesdagen ikke medregnes, identisk med en 15-dages frist, hvor begyndelsesdagen medregnes.

Advokatrådets arbejdsgruppe har over for Retsplejerådet tilsluttet sig, at lovudkastets § 34, stk. 1, ændres, således at fristen for at anmode om rettelse eller fortolkning af en voldgiftskendelse eller om afsigelse af tillægskendelse regnes fra modtagelsen af voldgiftskendelsen. Arbejdsgruppen har heller ikke indvendinger mod, at lovudkastets § 34, stk. 4, i overensstemmelse med UNCITRAL-modelloven begrænses til forlængelse af fristen/fristerne (jf. nedenfor) for voldgiftsrettens imødekommelse af en anmodning om rettelse, fortolkning eller tillægskendelse.

Advokatrådets arbejdsgruppe har i relation til lovudkastets § 34, stk. 2, anført, at den fælles frist på 60 dage for voldgiftsrettens afgørelse om en anmodning om rettelse, fortolkning eller tillægskendelse (hvor UNCITRAL-modelloven opererer med en frist på 30 dage for rettelse og fortolkning og en frist på 60 dage for afsigelse af tillægskendelse) er begrundet i, at en frist på 30 dage for fortolkning er vel kort, og at det i det hele taget forekommer mere konsekvent med én fælles frist.

3.24. Ikrafttræden mv. (lovudkastets § 46)

Retsplejerådet bemærker, at lovudkastets § 46 af lovtekniske grunde bør formuleres anderledes. I stk. 2 bør benyttes udtrykket »lovens ikrafttræden« i stedet for »den i stk. 1 anførte dato«. I stk. 3 er henvisningen til Lovtidende fejlagtig. Stk. 4 bør helt udgå, eftersom 1973-bekendtgørelsen bortfalder automatisk i kraft af ophævelsen af hjemmelsloven (jf. stk. 3), og 1925- og (rettelig) 1929-bekendtgørelserne er bekendtgørelser af traktater og kan ophæves uden særlig lovhjæmmel. Såfremt Folketingets samtykke er nødvendigt, for at regeringen kan opsigte de pågældende traktater, jf. grundlovens § 19, vil det skulle beskrives i lovforslagets bemærkninger, således at samtykket gives ved en vedtagelse af lovforslaget.

Retsplejerådet bemærker endvidere, at det bør overvejes, om der er behov for overgangsregler i relation til lovens anvendelse på voldgiftsaftaler,

der er indgået før lovens ikrafttræden (jf. bl.a. det nye forbud mod forudgående voldgiftsaftaler i forbrugerforhold), voldgiftssager, der er indledt før lovens ikrafttræden, og voldgiftskendelser, der er afsagt før lovens ikrafttræden.

4. Lovudkast med bemærkninger

Retsplejerådet har udarbejdet lovudkast med bemærkninger vedrørende lovens anvendelsesområde, forholdet til domstolene, sagsanlæg for domstolene, domstolens foreløbige retsmidler og processuelle bestemmelser om domstolenes bistand til gennemførelse af en voldgiftssag, om retssager om gyldigheden af en voldgiftskendelse og om fuldbyrdelse af voldgiftskendelser, jf. også rådets bemærkninger under pkt. 3.1, 3.2, 3.6, 3.7, 3.18, 3.19 og 3.20 ovenfor.

Retsplejerådet forudsætter, at der i forbindelse med gennemførelse af lovgivning på grundlag af forslaget også tages stilling til rådets øvrige bemærkninger, jf. navnlig pkt. 3.3, 3.5, 3.9, 3.10, 3.11, 3.13, 3.14, 3.15, 3.16, 3.17, 3.18 (fsva. § 37), 3.19 (fsva. §§ 39-42), 3.21, 3.22, 3.23 og 3.24 ovenfor.

4.1. Lovudkast

§ 1. Loven gælder for voldgift, herunder international voldgift, der har sæde her i landet.

Stk. 2. Voldgiften har sæde her i landet, såfremt:

- 1) parterne har aftalt det,
- 2) en tredjemand, herunder en voldgiftsinstitution, i overensstemmelse med parternes aftale har bestemt det, eller
- 3) voldgiftsretten har bestemt det.

Stk. 3. Reglerne i §§ 2 og 26 finder også anvendelse på voldgift, der har sæde i udlandet, eller hvor sædet endnu ikke er fastlagt.

Stk. 4. Reglerne i §§ 9-12 finder også anvendelse på voldgift, hvor sædet endnu ikke er fastlagt, såfremt mindst en af parterne har hjemting her i landet.

Stk. 5. Reglerne i §§ 40 og 41 og § 42, jf. §§ 40 og 41, finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser.

Stk. 6. Loven finder ikke anvendelse med hensyn til tvister, der i henhold til en kollektiv overenskomst eller arbejdsretslovens § 22 behandles efter »norm for regler for behandling af faglig strid«, der er vedtaget af fællesudvalget af 17. august 1908, eller tilsvarende regler i en kollektiv overenskomst.